

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia [REDAKTOWANE] r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:

Andrzej Oryl – Przewodniczący
Alicja Kujawa – Sędzia
Patrycja Szalkiewicz – Sędzia sprawozdawca

Protokolant: Magdalena Skirmuntt

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: Błażeja Baumgarta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] wpisanej na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie, pod numerem [REDAKTOWANE], obwinionej o to, że:

1. w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r., w [REDAKTOWANE] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANE] w sprawie z ich powództwa przeciwko [REDAKTOWANE] zawistej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] (sygn. akt [REDAKTOWANE]), nie złożyła w Sądzie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDAKTOWANE] r., a złożyła jedynie wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu orzeczenia, czego skutkiem było uprawomocnienie się wyroku z dnia [REDAKTOWANE] r. i uniemożliwienie tym samym wywiedzenia apelacji swoim mandantom, czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością,

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10.11.2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2. w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r., w [REDAKTOWANE] nie dokonała, w uzgodnionym z [REDAKTOWANE] terminie do dnia [REDAKTOWANE] r., zwrotu wynagrodzenia w kwocie [REDAKTOWANE] zł, pobranego z tytułu umowy zlecenia zawartej z nim w dniu [REDAKTOWANE] r., a rozwiązanej z dniem [REDAKTOWANE] r., której przedmiotem było prowadzenie sprawy o regres z tytułu rozliczenia z [REDAKTOWANE] uczyniła powyższe dopiero w dniu [REDAKTOWANE] r. na skutek ponaglenia ze strony zleceniodawcy, czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością jak również etycznego obowiązku dbania o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym,

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10.11.2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

o r z e k a:

- I. uznać Obwinioną radcę prawną [REDACTED] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt 1 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10.11.2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza za ten czyn karę upomnienia;
- II. uznać Obwinioną radcę prawną [REDACTED] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt 2 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10.11.2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza za ten czyn karę upomnienia;
- III. Kosztami postępowania w kwocie [REDACTED] zł (słownie: [REDACTED] złotych i trzydzieści pięć groszy) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie - Sąd obciąża radcę prawnego [REDACTED]

Patrycja Szalkiewicz

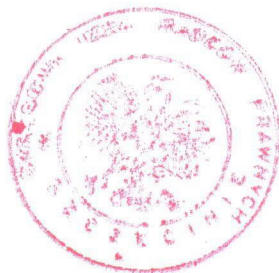
P. Szalkiewicz

Andrzej Oryl

A. Oryl

Alicja Kujawa

Alicja Kujawa

W dniu [REDAKTOWANO] r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wpłynęła skarga [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANO] z której wynikało, że skarżący zarzucają radcy prawnemu, iż nie wykonała umowy zlecenia z dnia [REDAKTOWANO] r. dotyczącej sprawy o regres z tytułu rozliczenia z [REDAKTOWANO] nie dotrzymała terminu zwrotu pobranego wynagrodzenia i dokonała zwrotu dopiero po ponagleniu przez skarżących oraz że dopuściła się zaniedbań w toku procesu z powództwa skarżących przeciwko [REDAKTOWANO] w tym zwłaszcza nie złożyła do Sądu wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, wskutek czego skarżący nie mogli wnieść apelacji od wyroku.

Wnioskiem z dnia [REDAKTOWANO] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANO] zarzucając jej, iż:

1/ w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r., w [REDAKTOWANO] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANO] w sprawie z ich powództwa przeciwko [REDAKTOWANO] zawistej przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANO] nie złożyła w Sądzie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDAKTOWANO] r., a złożyła jedynie wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu orzeczenia, czego skutkiem było uprawomocnienie się wyroku z dnia [REDAKTOWANO] i uniemożliwienie tym samym wywiedzenia apelacji swoim mandantom, czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, to jest popełnienie czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10.11.2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2/ w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r., w [REDAKTOWANO] nie dokonała, w uzgodnionym z [REDAKTOWANO] terminie do dnia [REDAKTOWANO] r., zwrotu wynagrodzenia w kwocie [REDAKTOWANO] zł, pobranego z tytułu umowy zlecenia zawartej z nim w dniu [REDAKTOWANO] r., a rozwiązanej z dniem [REDAKTOWANO] r., której przedmiotem było prowadzenie sprawy o regres z tytułu rozliczenia z [REDAKTOWANO] uczyniła powyższe dopiero w dniu [REDAKTOWANO] r. na skutek ponaglenia ze strony zleceniodawcy, czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością jak również etycznego obowiązku dbania o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym, to jest popełnienie czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10.11.2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu [REDAKTOWANO] r. i w dniu [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO] przedstawił [REDAKTOWANO] sprawę swoich rozliczeń z byłymi współnikami [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] Obwiniona, na podstawie przedłożonych przez [REDAKTOWANO] dokumentów i udzielonych informacji, dokonała wstępnej analizy obu spraw, za co pobrała wynagrodzenie w kwotach [REDAKTOWANO] zł i [REDAKTOWANO] zł, na które wystawiła faktury nr [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] W wyniku tej analizy [REDAKTOWANO]

podjęła się prowadzenia w/w spraw, wskutek czego w dniu [REDACTED] r. strony zawarły umowę zlecenia dotyczącą prowadzenia sprawy o pozbawienie tytułu wykonawczego klauzuli wykonalności przeciwko [REDACTED] a w dniu [REDACTED]. umowę zlecenia dotyczącą prowadzenia sprawy o regres z tytułu rozliczenia z [REDACTED]. Wynagrodzenie ustalone w umowie z dnia [REDACTED] r. wynosiło [REDACTED] i na podstawie faktury nr [REDACTED] zostało w całości zapłacone przez pokrzywdzonych. Wynagrodzenie ustalone w umowie z dnia [REDACTED] r. wynosiło [REDACTED] zł i na podstawie faktury nr [REDACTED] również zostało w całości zapłacone. Projekt pozwu w sprawie [REDACTED] został przygotowany i przesłany skarżącym w dniu [REDACTED] r., a ostatecznie, pozew został złożony w Sądzie Rejonowym [REDACTED] w dniu [REDACTED]

Dowód:

- faktura VAT nr [REDACTED] (k. 195),
- faktura VAT nr [REDACTED] r. (k. 195),
- umowa zlecenia z dnia [REDACTED] (k. 5-5v.),
- umowa zlecenia z dnia [REDACTED] (k. 4-4v.),
- faktura VAT nr [REDACTED] r. (k. 194),
- faktura VAT nr [REDACTED] (k. 196),
- e-mail z dnia [REDACTED] wraz z projektem pozwu (k. 341-348),
- pozew z dnia [REDACTED] (k. 54-58),
- zeznania świadka [REDACTED] (k. 294-297).

W dniu [REDACTED] r. Sąd Rejonowy w [REDACTED] (sygn. akt [REDACTED] oddalił powództwo pokrzywdzonych przeciwko [REDACTED] o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego oraz zasądził od nich na rzecz pozwanego kwotę [REDACTED] zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W tym samym dniu [REDACTED] spotkał się z obwinioną w jej kancelarii i wskazał, iż jego życzeniem jest wniesienie apelacji od powyższego wyroku, wobec czego obwiniona miała sporządzić wniosek o uzasadnienie wyroku. [REDACTED] napisała wniosek i włożyła pismo do koperty, a [REDACTED] nadał przesyłkę na pocztę. Pismo to wpłynęło do Sądu w dniu [REDACTED] r. i zawierało w swej treści wniosek o „sporządzenie i doręczenie odpisu orzeczenia” z dnia [REDACTED] r. Sąd Rejonowy w [REDACTED] pismem z dnia [REDACTED] r., doręczonym obwinionej w dniu [REDACTED] r., wezwał ją do uiszczenia opłaty sądowej w kwocie [REDACTED] zł należnej od wniosku o wydanie odpisu orzeczenia. Pismem z dnia [REDACTED] r. obwiniona poinformowała Sąd, że „potwierdza wniesiony w ustawowym terminie wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu orzeczenia” z dnia [REDACTED] r. oraz że brak jest podstaw do wniesienia opłaty kancelaryjnej w tej sprawie. Pismem z dnia [REDACTED] r., doręczonym obwinionej w dniu [REDACTED] r., Sąd poinformował, że wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu orzeczenia podlega opłacie sądowej i z tego powodu wniosek z dnia [REDACTED] r. będzie pozostawiony bez wykonania. W dniu [REDACTED] r. [REDACTED] spotkała się w jej kancelarii z pokrzywdzonym [REDACTED] i powiedziała pokrzywdzonemu o w/w pismach z Sądu, jednak jej zdaniem skutecznie złożyła wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku, a Sąd bezpodstawnie wzywał ją do uiszczenia opłaty oraz pozostawił wniosek bez wykonania.

- Dowód:
- wyrok z dnia [REDACTED] r. (k. 125),
 - pismo procesowe (wniosek) z dnia [REDACTED] r. (k. 126-127),
 - pismo Sądu Rejonowego [REDACTED] r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 136-138),
 - pismo radcy prawnego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r. (k. 139-140),
 - pismo Sądu Rejonowego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 143-145),
 - zeznania świadka [REDACTED] (k. 294-297),
 - wyjaśnienia radcy prawnego [REDACTED] (k. 325-332).

Podczas spotkania w dniu [REDACTED] r. strony postanowiły rozwiązać obie łączące je umowy zlecenia. Umowy rozwiązano w formie pisemnej z dniem [REDACTED] r. oraz wypowiedziano z tym dniem pełnomocnictwa. Jednocześnie obwiniona zobowiązała się do zwrotu pokrzywdzonemu wynagrodzenia pobranego z tytułu drugiej umowy zlecenia, z dnia [REDACTED] r., dotyczącej [REDACTED] co miało

stanowić zadośćuczynienie za nieskuteczne złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku w sprawie [REDAKTION]. Na tę okoliczność obwiniona wystawiła fakturę korygującą nr [REDAKTION] z dnia [REDAKTION] r. na kwotę [REDAKTION] zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na dzień [REDAKTION] r. Tego samego dnia obwiniona sporządziła pismo do skarżących, w którym stwierdziła, że prawidłowo sporządziła wniosek o uzasadnienie wyroku, a Sąd dwukrotnie odmówił zarządzeniem doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem w związku z czym pokrzywdzonym przysługuje prawo wniesienia zażalenia. Po spotkaniu z obwinioną [REDAKTION] udał się do Sądu, gdzie zapoznał się z aktami sprawy [REDAKTION] oraz złożył wniosek o wydanie kserokopii dokumentów, w tym uzasadnienia wyroku, które zostało sporządzone na wniosek pełnomocnika pozwanego.

Dowód: - oświadczenie o rozwiązaniu umów z dnia [REDAKTION] r. (k. 25),
- faktura korygująca nr [REDAKTION] z dnia [REDAKTION] (k. 196),
- pismo radcy prawnego [REDAKTION] z dnia [REDAKTION] r. (k. 27-28),
- wniosek [REDAKTION] z dnia [REDAKTION] r. (k. 146),
- zeznania świadka [REDAKTION] (k. 294-297),
- wyjaśnienia [REDAKTION] (k. 325-332).

W dniu [REDAKTION] r. skarżący złożyli w Sądzie Rejonowym w [REDAKTION] wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. Postanowieniem z dnia [REDAKTION] r. Sąd Rejonowy w [REDAKTION] oddalił wniosek skarżących o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku oraz odrzucił ich wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Sąd nie znalazł podstaw do przywrócenia terminu wskazując, że nie można uznać, iż skarżący nie złożyli wniosku bez swojej winy, gdyż byli reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, którego zaniechania i zaniedbania obciążają stronę. Pismem z dnia [REDAKTION] r. skarżący złożyli zażalenie na w/w postanowienie. Postanowieniem z dnia [REDAKTION] r. Sąd Okręgowy [REDAKTION] odrzucił zażalenie skarżących na pkt 1 zaskarżonego postanowienia oraz oddalił zażalenie w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu postanowienia Sąd podniósł m.in., że zaniedbania profesjonalnego pełnomocnika obciążają stronę, którą reprezentuje, a wniosku o przywrócenie terminu nie można opierać na tym, że to nie strona a pełnomocnik zaniedbał dokonania czynności procesowej. Według Sądu Okręgowego pełnomocnik domagał się sporządzenia i wydania odpisu orzeczenia, a nie sporządzenia uzasadnienia tego orzeczenia i doręczenia go pełnomocnikowi. Dalej Sąd Okręgowy wskazał, że skarżący mogą co najwyżej dochodzić odszkodowania od pełnomocnika, który dopuścił się niedbalstwa.

Dowód: - wniosek o przywrócenie terminu z dnia [REDAKTION] r. (k. 155-157),
- postanowienie z dnia [REDAKTION] r. (k. 161-162),
- zażalenie z dnia [REDAKTION] r. (k. 168-170),
- postanowienie z dnia [REDAKTION] r. (k. 172-179).

Pomimo upływu, z dniem [REDAKTION] r., terminu do zapłaty wskazanego w fakturze korygującej, obwiniona nie uiściła należności na rzecz pokrzywdzonych. Pismem z dnia [REDAKTION] r., otrzymanym przez obwinioną w dniu [REDAKTION] r., skarżący wezwali obwinioną do zapłaty wynagrodzenia. Obwiniona w dniu [REDAKTION] r. dokonała przelewu bankowego kwoty [REDAKTION] tytułem zwrotu wynagrodzenia do faktury korygującej z dnia [REDAKTION] r., wskazując w nim jako odbiorcę [REDAKTION] oraz podając numer rachunku bankowego tożsamy z numerem rachunku z którego, jak sądziła, otrzymała uprzednio, w [REDAKTION] wynagrodzenie od skarżącego. W dniu [REDAKTION] r. na rachunek bankowy obwinionej wpłynął zwrot kwoty [REDAKTION] zł z Centrum Obsługi Finansowej [REDAKTION] z adnotacją: „NIE DOT POCZTA POLSKA SA”. W dniu [REDAKTION] r. obwiniona dokonała dwóch kolejnych przelewów na kwoty [REDAKTION] podając ten sam numer rachunku bankowego, które tak samo okazały się nieskuteczne. Wskazany przez obwinioną na przelewach numer rachunku bankowego był numerem rachunku placówki pocztowej, a nie pokrzywdzonego, albowiem zapłaty wynagrodzenia na rzecz obwinionej w [REDAKTION] r. skarżący dokonał poprzez przekaz pocztowy (adnotacja na wpływie na rachunek: „wpłata w UP”), a nie przelewem ze swojego rachunku. W dniu [REDAKTION] r. obwiniona skontaktowała się z pokrzywdzonym i poprosiła go o podanie na piśmie numeru rachunku bankowego. W dniu [REDAKTION] skarżący przesłał obwinionej faxem

pismo, z dnia [REDAKTOWANE], w którym podał numer rachunku bankowego. Tego samego dnia obwiniona dokonała na wskazany przez skarżącego rachunek bankowy przelewu kwoty [REDAKTOWANE] zł oraz kwoty [REDAKTOWANE] tytułem odsetek za opóźnienie.

- Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia [REDAKTOWANE] (k. 261-261v.),
- przelew z dnia [REDAKTOWANE] k. 234),
- wpływ na rachunek z dnia [REDAKTOWANE] (k. 235),
- przelew z dnia [REDAKTOWANE] (k. 236),
- przelew z dnia [REDAKTOWANE] (k. 237),
- wpływ na rachunek z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 262),
- pismo -fax z dnia [REDAKTOWANE] (k. 407- 408),
- potwierdzenie przelewu należności głównej z dnia [REDAKTOWANE] (k.409),
- potwierdzenie przelewu odsetek z dnia [REDAKTOWANE] k. 411),
- zeznania świadka [REDAKTOWANE] (k. 294-297),
- wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTOWANE] (k. 325-332).

Pismem z dnia [REDAKTOWANE] r. skarżący wezwali obwinioną do zapłaty kwoty [REDAKTOWANE] na którą składały się kwoty: wynagrodzenia pobranego przez obwinioną do sprawy przeciwko [REDAKTOWANE] opłaty sądowej od pozwu, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kosztów procesu zasądzonych na rzecz [REDAKTOWANE] oraz kosztów przygotowania i wniesienia wniosku o przywrócenie terminu oraz zażalenia. W odpowiedzi obwiniona, w piśmie z dnia [REDAKTOWANE] oświadczyła m.in., że może zapłacić kwotę [REDAKTOWANE] tytułem zasądzonych od pokrzywdzonych kosztów procesu oraz kosztów postępowania zażaleniowego. W dniu [REDAKTOWANE] r. radca prawny [REDAKTOWANE] zgłosiła szkodę z ubezpieczenia OC radców prawnych, a w dniu [REDAKTOWANE] r. udzieliła [REDAKTOWANE], na jego żądanie, dodatkowych wyjaśnień. Pismem z dnia [REDAKTOWANE] r. obwiniona poinformowała o tym fakcie pokrzywdzonych. Ubezpieczyciel [REDAKTOWANE] odmówił wypłaty odszkodowania, podnosząc m.in., że „brak jest dowodów na stwierdzenie, iż w przypadku wystąpienia przez Ubezpieczoną z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku (...) w ustawowym terminie i wniesienia apelacji (...) Zapadłoby rozstrzygnięcie sądu korzystne dla Państwa" oraz że decyzja o wniesieniu pozwu każdorazowo spoczywa na stronie procesowej, a związanego z tą decyzją ryzyka nie można przerzucać na pełnomocnika procesowego.

- Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 372 — 372 v.),
- odpis pisma z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 373-374),
- zgłoszenie szkody z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 277-278 i k. 240-242),
- pismo [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 381-383),
- pismo do [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 311-312),
- pismo do [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 313),
- pismo do [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 314),
- pismo [REDAKTOWANE] dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 385-387).

Radca prawny [REDAKTOWANE] pierwotnie odnośnie czynu opisanego w pkt 1 wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przyznała się do nieumyślnego naruszenia obowiązków z art. 328 § 1 kpc, natomiast nie przyznała się do popełnienia czynu opisanego w pkt 2 niniejszego wniosku. Obwiniona wskazała, że kiedy otrzymała pismo z Sądu z dnia [REDAKTOWANE] r. dotyczące uiszczenia opłaty od wniosku, była nim zaskoczona i uznała, że prawdopodobnie jest to omyłka sekretariatu. Sporządziła więc pismo, że potwierdza złożony w ustawowym terminie wniosek spełniający wymogi formalne. Obwiniona wskazała, że wniosek z [REDAKTOWANE] r. w swojej treści operuje pojęciami ustawowymi z kpc, albowiem samego odpisu wyroku na żądanie strony się nie sporządza tylko doręcza oraz że uprawdopodobniła, iż celem i zamiarem tego pisma było sporządzenie uzasadnienia i jego doręczenie. Ponadto wskazała, że odpowiedź z Sądu na jej wniosek wpłynęła po upływie terminu do wniesienia apelacji. Obwiniona wyjaśniła, że nieprawidłowo sporządzony wniosek wynikał najprawdopodobniej z pośpiechu i z konsultacji prowadzonej w międzyczasie ze skarżącym w siedzibie kancelarii oraz że zrobiła to nieumyślnie i nie celowo. Według skarżącej

niedopełnienie obowiązku starannego działania z punktu widzenia obiektywnych mierników staranności nie miało charakteru rażącego, gdyż pismo zostało sporządzone niezwłocznie, z zachowaniem wszelkich wymogów formalnych przewidzianych dla pisma procesowego. Miało ono na celu umożliwienie stronie wniesienia środka odwoławczego i nie wywołało ujemnych skutków dla skarżącego dlatego, że skarżący mógł bronić się dalej skargą na czynności komornika. Obwiniona wyjaśniła także, że już przed spotkaniem w dniu [REDAKT] r. podjęła decyzję, że zwróci skarżącemu pieniądze z tytułu pobranego wynagrodzenia do sprawy [REDAKT]. Zwrot wynagrodzenia ze sprawy [REDAKT] miał stanowić niejako zadośćuczynienie za zaistniałą sytuację w tej drugiej sprawie. Radca prawny [REDAKT] wyjaśniła, że [REDAKT] nie wskazał w ogóle terminu zwrotu wynagrodzenia ani nie żądał zwrotu w określonym terminie, a termin [REDAKT] r. został ustalony z jej inicjatywy. Obwiniona tłumaczyła, iż naruszenie terminu zwrotu wynikało z tego, iż ustalony termin okazał się zbyt krótki na zebranie całej kwoty. Ponadto obwiniona analizowała sytuację pod kątem art. 300 § 2 kk w zw. z art. 18 § 3 kk, ponieważ skarżący miał szereg postępowań egzekucyjnych, a nie wskazał rachunku bankowego, na który miał być dokonany zwrot pieniędzy. Obwiniona zastanawiała się więc, czy jeżeli zwróci pieniądze przekazem pocztowym to, czy nie narazi się na zarzut pomocnictwa w ukrywaniu majątku i uznała, że może zwrócić pieniądze tylko przelewem na rachunek bankowy. Po trzecie obwiniona uważała, że bezproblemowy, dobrowolny z jej strony zwrot wynagrodzenia w całości w sprawie [REDAKT] stanowi formę zadośćuczynienia za zaistniałą sytuację. Radca prawny [REDAKT] wyjaśniła, że wystawiając fakturę korygującą była przekonana, że przelew wynagrodzenia na konto kancelarii przyszedł z rachunku bankowego skarżącego, a nie - jak się potem okazało - przekazem pocztowym. Obwiniona wyjaśniła, że po nieudanych próbach dokonania przelewu zadzwoniła do [REDAKT] z prośbą o pisemne wskazanie numeru rachunku, a po jego uzyskaniu w dniu następnym uiściła należność.

Składając dodatkowe wyjaśnienia obwiniona oświadczyła, że przyznaje się do popełnienia obydwu zarzucanych jej czynów i wnosi o wzięcie pod uwagę okoliczności łagodzących przedstawionych w jej wyjaśnieniach.

Dowód: wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKT] (k. 325-332 i k. 405-406).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Stawiane Obwinionej [REDAKT] zarzuty okazały się w całości zasadne.

Z wyjaśnień radcy prawnego [REDAKT] w których przyznała się do popełniania zarzucanych jej czynów oraz z innych zebranych w niniejszym postępowaniu dowodów, jednoznacznie wynika, iż obwiniona popełniła oba zarzucane jej, przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, przewinienia dyscyplinarne.

Obwiniona w swoich wyjaśnieniach przyznała fakty, opisane w postawionych zarzutach. Zarówno wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKT] jak i zeznania pokrzywdzonego [REDAKT] nie budziły wątpliwości Sądu i były zbieżne w zakresie okoliczności, będących podstawą zarzucanych obwinionej w niniejszym postępowaniu czynów. Dowody te, jak i pozostałe dowody w postaci dokumentów Sąd Dyscyplinarny uznał za w pełni wiarygodne. Natomiast pokrzywdzona [REDAKT] nie posiadała wiedzy w zakresie faktów objętych niniejszym postępowaniem i z tego względu jej zeznania okazały się nieprzydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych.

W oparciu o powyższe dowody Sąd Dyscyplinarny uznał, iż bez wątplenia obwiniona [REDAKT] popełniła zarzucane jej czyny.

Nie ulega wątpliwości, iż radca prawny wykonując zawód winien zgodnie z treścią art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych kierować się należyłą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Tak się jednak nie stało w niniejszym przypadku i dlatego też zdaniem Sądu Dyscyplinarnego zarzuty dwukrotnego naruszenia art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zb. z art. 64 ust.

1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Etyki Radcy Prawnego okazały się uzasadnione, zaś okoliczności faktyczne dostatecznie wyjaśnione.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia sprawstwa i winy radcy prawnego [REDAKCYJA] w zakresie popełnionych obu przewinień dyscyplinarnych. Obwiniona bowiem nie złożyła w Sądzie Rejonowym [REDAKCYJA] wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDAKCYJA] r., a złożyła jedynie wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu orzeczenia, czego skutkiem było uprawomocnienie się wyroku z dnia [REDAKCYJA] r. i uniemożliwienie tym samym wywiedzenia apelacji swoim mandantom, czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością. Ponadto jako naruszenie obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego z należytą starannością oraz zgodnie z zasadami etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością jak również etycznego obowiązku dbania o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym, Sąd Dyscyplinarny uznał zwłokę radcy prawnego [REDAKCYJA] w zapłacie, w uzgodnionym z [REDAKCYJA] terminie do dnia [REDAKCYJA] r., wynagrodzenia w kwocie [REDAKCYJA] zł i uczyniła powyższe dopiero w dniu [REDAKCYJA] r. na skutek ponaglenia ze strony zleceniodawcy.

W tym stanie rzeczy, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zasadnym było wymierzenie obwinionemu radcy prawnemu [REDAKCYJA] kary upomnienia za każde popełnione przewinienie dyscyplinarne, opisane w pkt 1 i 2 sentencji orzeczenia.

Przy czym Sąd Dyscyplinarny przy wymierzaniu obu kar za wyżej wskazane przewinienia uwzględnił przede wszystkim fakt nienagannego przebiegu pracy zawodowej radcy prawnego [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] dotychczasową niekaralność obwinionej w postępowaniu dyscyplinarnym przed organami samorządu zawodowego, oczywiście przy uwzględnieniu także okoliczności, by kara była adekwatna do popełnionych czynów. Istotną okolicznością łagodzącą był również fakt przyznania się obwinionej do popełnienia zarzucanych jej czynów i wyrażenie ubolewania wobec pokrzywdzonych za zaistniały stan rzeczy. Ponadto Sąd Dyscyplinarny uwzględnił fakt, iż obwiniona dobrowolnie zobowiązała się do zwrotu wynagrodzenia pobranego od pokrzywdzonych w drugiej sprawie w kwocie [REDAKCYJA] zł, którą to ostatecznie uiściła pokrzywdzonym. Radca prawny [REDAKCYJA] dokonała również zgłoszenia szkody do ubezpieczyciela z tytułu odpowiedzialności cywilnej radcy prawnego.

Odnosnie czynu opisanego w pkt 1 sentencji orzeczenia, nadto uwadze Sądu nie uszedł fakt, iż obwiniona wniosek o doręczenie odpisu wyroku sporządziła niezwłocznie w dniu ogłoszenia wyroku, a jej błąd polegał na pominięciu w treści wniosku słowa „uzasadnienia” w odniesieniu do zapadłego orzeczenia, bowiem obwiniona sformułowała wniosek o „sporządzenie i doręczenie odpisu orzeczenia”. Tym samym w ustawowym terminie 7 dni od ogłoszenia wyroku radca prawny [REDAKCYJA] sporządziła wniosek, mający na celu uzyskanie uzasadnienia wyroku, co pośrednio wynika także z treści tego wniosku, z uwagi na zawarcie w nim słowa „sporządzenie”. Istotnie bowiem w postępowaniu cywilnym sąd na wniosek strony sporządza uzasadnienia orzeczeń, nie zaś same orzeczenia, które to sąd sporządza z urzędu, bez wniosku stron. Wobec tego istnieją wątpliwości, czy nieprecyzyjne określenie treści wniosku, powinno skutkować zaniechaniem przez Sąd sporządzenia uzasadnienia wyroku, czy też z uwagi na zachowanie terminu do jego wniesienia, pozostałych wymogów formalnych oraz wskazania, iż ma on na celu *sporządzenie*, a nie tylko *doręczenie* orzeczenia, należało ten błąd uznać za oczywistą omyłkę. Wydaje się, iż stanowisko Sądów w tym zakresie było bardzo rygorystyczne i nie można wykluczyć, iż w analogicznej sprawie Sądy zajęłyby odmienne stanowisko. Zachowanie obwinionej nie było działaniem celowym, lecz wynikiem działania w pośpiechu i tym samym niedołożeniem należytej staranności w sformułowaniu wniosku o sporządzenie uzasadnienia. Wymierzając karę upomnienia za ten czyn Sąd Dyscyplinarny miał także na względzie skutek niestaranego działania obwinionej w postaci uniemożliwienia kontroli wyroku Sądu Rejonowego w [REDAKCYJA] przez sąd II instancji.

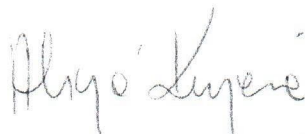
Odnosnie czynu opisanego w pkt 2 sentencji orzeczenia dodatkowo Sąd wziął pod uwagę, iż termin zapłaty został ustalony przez obwinioną oraz że pomimo jego upływu obwiniona nie wystąpiła do

pokrzywdzonych o przedłużenie terminu zapłaty. Ponadto na korzyść radcy prawnego [REDACTED] Sąd uwzględnił, iż obwiniona pierwszą nieudaną próbę przelania pokrzywdzonym kwoty [REDACTED] zł podjęła w dniu [REDACTED] r., zatem prawie miesiąc wcześniej od ostatecznej zapłaty na prawidłowy rachunek bankowy [REDACTED] a nadto uiszcza także odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie.

Wobec powyższych okoliczności, w ocenie Sądu wymierzone obwinionej kary upomnienia są adekwatne do popełnionych przewinień dyscyplinarnych oraz spełniają cele wychowawcze i prewencyjne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.), biorąc pod uwagę wszystkie poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Otrzymują:

- 1) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego,
- 2) Pokrzywdzeni [REDACTED]
- 3) Minister Sprawiedliwości,
- 4) a/a